

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Věry Šimůnkové ve věci

žalobců: **a) S. S.**
 b) M. S.
 oba bytem X
 zastoupení advokátkou JUDr. Věrou Škvorovou, PhD.
 sídlem Francouzská 4, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
 sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti: **Ing. arch. Z. O.**
 bytem X
 zastoupen advokátem Mgr. Richardem Štáincem
 sídlem Havlíčkova 1682/15, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2015, sp. zn. SZ 120378/2014/KUSK
REG/Gr, č. j. 117142/2015/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

- 1 Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou osobně dne 16. 9. 2015, domáhají s odkazem na § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2015, sp. zn. SZ 120378/2014/KUSK REG/Gr, č. j. 117142/2015/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Benešov, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) ze dne 6. 6. 2014, sp. zn. VÝST/78104/2012/JA, č. j. MUBN/24713/2014/VÝST (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad vydal na žádost osoby zúčastněné na řízení a obce S. územní rozhodnutí o umístění staveb v obci S. v katastrálním území M. „SO-001 Hrubé terénní úpravy na pozemcích parc. č. x; SO-101 Výhybna I. na pozemku parc. č. x; SO-102 Výhybna II. na pozemcích parc. č. x; SO-103 Komunikace – obytná zóna na pozemcích parc. č. x; SO-104 Odvodňovací příkop na pozemcích parc. č. x; SO-201 Splaškové kanalizace na pozemcích parc. č. x; SO-202 Skupinová čistírna odpadních vod na pozemku parc. č. x; SO-203 Přepad z čistírny odpadních vod na pozemcích parc. č. x; SO-301 Kabelové vedení VN 22 kV na pozemcích parc. č. x; SO-302 Trafostanice 22 kV/0,24 kV na pozemku parc. č. x; SO-303 Kabelové vedení NN 1kV na pozemcích parc. č. x; SO-304 Veřejné osvětlení na pozemcích parc. č. x; SO-305 Síť elektronické komunikace SEK na pozemcích parc. č. x; SO-401 Sadové úpravy na pozemcích parc. č. x; SO-501 Rodinný dům na pozemku parc. č. x; SO-502 Zpevněné plochy na pozemcích parc. č. x; SO-503 Studna na pozemku parc. č. x; SO-504 Oplocení na pozemcích parc. č. x“ a rozhodnutí o dělení a scelování pozemků v tomtéž katastrálním území parc. č. x.
- 2 Žalovaný o odvolání žalobců rozhodoval v pořadí podruhé, neboť jeho předchozí rozhodnutí ze dne 10. 11. 2014, sp. zn. SZ 120378/2014/KUSK REG/Gr, č. j. 155880/2014/KUSK, jímž taktéž odvolání žalobců zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, bylo rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2015, č. j. 46 A 79/2014-36, zrušeno pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se argumentačně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobců a v části, v níž odvolací argumentace brojí proti závazným stanoviskům dotčených orgánů, si nevyžádal potvrzení či změnu takových stanovisek. Soud proto žalovanému uložil zabývat se odvolacími námitkami žalobců alespoň v rozsahu, v jakém z obsahového hlediska mechanicky neopakují námitky uplatněné v předcházejícím územním řízení (tj. v rozsahu, v němž v reakci na rozhodnutí orgánu I. stupně žalobci původní námitky rozvíjí a doplňují). Zároveň měl žalovaný vyhodnotit, které z podmiňujících úkonů představují závazný podklad rozhodnutí stavebního úřadu a zda proti nim nesměruje obsah odvolání. V případě závazných stanovisek pak měl postupovat podle § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Pokud dojde k závěru, že odvolání směřuje rovněž proti jiným podmiňujícím úkonům, které nejsou pro stavební úřad a žalovaného závazné, měl se sám s těmito námitkami vypořádat.
- 3 Žalobci napadenému rozhodnutí v první řadě vytýkají, že z něj není patrný směr úvah žalovaného při vyhodnocení jejich odvolací argumentace namítající existenci

překážky litispendence (byť fakticky uvedly překážku *rei indicatae*, žalobci mají za to, že bylo zřejmé, že argumentovali překryvem předmětu současného řízení s předmětem dříve zahájených a dosud pravomocně neskončených řízení). Žalovaný se předmětem dalších řízení, jež pouze formálně vypsal, reálně nezabýval. Žalobci připomenuli, že předmětem řízení vedeného stavebním úřadem pod sp. zn. VÝST/60103/2011/JA (dříve Hr) bylo umístění stavby inženýrských sítí, hrubých terénních úprav a dělení pozemků na pozemcích p. č. x v k. ú. M, obec S. Předmětem řízení vedeného stavebním úřadem pod sp. zn. VÝST/60105/2011/JA (dříve HR) pak byla žádost o vydání územního rozhodnutí na umístění komunikace, terénních úprav a inženýrských sítí na pozemcích p. č. x v k. ú. M., obec S., v pozdějších usneseních vydaných v daném řízení byl však předmět řízení označen jako umístění stavby komunikace, terénních úprav a inženýrských sítí na pozemcích p. č. x v k. ú. M., obec S., toto odlišné označení předmětu řízení však je podle žalobců jen písařskou chybou. Tato řízení, aktuálně přerušena, se s ohledem na jejich předmět zjevně překrývají s předmětem rozhodování v nynější věci. Pokud žalovaný předměty řízení vedených stavebním úřadem pod sp. zn. VÝST/60103/2011/JA, sp. zn. VÝST/60105/2011/JA a sp. zn. VÝST/78104/2012/JA nepovažuje za shodné, pak bylo jeho povinností uvést legitimní důvod takové úvahy, a pokud tak neučinil (pouze hovořil o nutnosti orientace ve spisových značkách, sám však uvedl shodné spisové značky jako žalobci), způsobil tím podle žalobců nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

- 4 Dále žalobci považují za nezákonné, že žalovaný akceptoval vypořádání jejich námitek jako připomínky. Ačkoliv žalobci doslovně v odvolání uvedli, že pro to není dán zákonný důvod, žalovaný se zákonnou úpravou námitek účastníků řízení nezabýval. Územní řízení je podle žalobců nutné brát jako celek a nelze rozlišovat postavení žalobců účastníky řízení a „veřejnost“ podle toho, v jaké záležitosti je v územním řízení vznesena námitka. Stavební úřad v každém případě byl podle § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 167/2012 Sb. (dále jen „stavební zákon“) povinen v odůvodnění územního rozhodnutí vyhodnotit i připomínky, a pokud je považoval za nedůvodné, měl je takto označit a odůvodnit, proč tomu tak je. Pokud pak podle správních orgánů nebyl důvod se zabývat připomínkami žalobců z důvodu změny původního projektu (vypuštění modernizace stávající komunikace), žalobci namítají, že nově umísťovaná komunikace na stávající komunikaci logicky navazuje a může na ní vyvolat různé problémy (prolomení kanalizace pod původní komunikací, chybějící propustky), které negativně zasáhnou nemovitosti a studnu žalobců, takže je třeba se zabývat i záležitostmi v území, na němž přímo nová komunikace navrhována není. Úvaha žalovaného, že studna žalobců by v případě hypotetického prolomení kanalizace vlivem pojezdu s ohledem na její bezpečnou vzdálenost nebyla ohrožena, pak podle žalobců nemá oporu ve spise, neboť passport kanalizace je podkladem pro polohu kanalizace a nikoliv pro určení míry ohrožení studny žalobců, navíc správnímu orgánu k takovému závěru ani nenáleží odbornost, a tudíž byl povinen si za tímto účelem vyžádat od osoby zúčastněné na řízení odpovídající podklad.

- 5 Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřují žalobci též v tom, že na jejich odvolací námitku č. 15 žalovaný pouze doslovně odcitoval související vyhodnocení stavebního úřadu a závazné stanovisko a dvě vnitřní sdělení jiných odborů žalovaného, poukázal na skutečnost, že se k nim žalobci vyjádřili a vyslovil přesvědčení, že se žalobci snaží opakovaně napadat orgán na úseku ochrany přírody a krajiny v souvislosti s „výše popsány mi námitkami“, v celém odůvodnění však ve vztahu k odvolací argumentaci žalovaný neučinil ani jednu úvahu. Zabýval se pouze námitkou kácení veřejné zeleně, tu však stavební úřad původně vypořádal jako připomínku a žalovaný ji bez dalšího označuje za námitku, aniž by se k nutnosti jejího vypořádání jako námitky konkrétně vyjádřil a uložil stavebnímu úřadu napravit jeho pochybení.
- 6 Taktéž ve vztahu k odvolací námitce č. 14 chybí vlastní hodnotící úvaha žalovaného a je zde jenom citace z rozhodnutí stavebního úřadu, proto je podle žalobců napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné. Totéž se týká odvolací argumentace namítající existenci nelegální skládky, kterou se stavební úřad odmítl zabývat z důvodu, že nedohledal žádný podnět. Ten však žalobci i s dokladem o odeslání přiložili k podanému odvolání. Zcela vynechána byla i část odvolací námitky č. 5 týkající se závozu úvozové cesty. Nic jiného, než citaci prvostupňového rozhodnutí, napadené rozhodnutí neobsahuje též v případě odvolacích námitek č. 7, 11, 12 a 16.
- 7 Za nezákonný postup žalovaného dále žalobci označují akceptaci hydrogeologického posudku vypracovaného pro jiný projekt jako podkladu pro vyhodnocení jejich námitky č. 17 s tím, že správnímu orgánu nepřísluší odbornost pro vyhodnocení hydrologických dopadů nově navrhovaného projektu ve srovnání s projektem původním. Ostatně k nově předloženému projektu musela být také vyžádána nová stanoviska a vyjádření dotčených orgánů.
- 8 Žalobcům také není z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, co žalovaný dovozuje ze svého konstatování, že projektová dokumentace z ledna 2014 se netýká stávající komunikace v celé její délce a obsahuje pouze umístění dvou výhyben, ve vztahu k námitce žalobců č. 8 brojící proti umístění komunikace v těsné blízkosti studny žalobců. Pokud tím snad poukazuje na to, že po změně projektu je navrhováno umístit komunikaci až za studnu žalobců, opomněl tím vypořádat námitku, že se na stávající komunikaci zvýší provoz, a v důsledku toho bude studna žalobců ohrožena i tak. Odůvodnění je v tomto bodě podle žalobců formalistické, zcela nepřezkoumatelné a pouze obchází jejich právo, aby byl vyhodnocen dopad navrhovaného projektu v návaznosti na situaci, kterou vyvolá na současné komunikaci.
- 9 Další námitka nepřezkoumatelnosti se vztahuje k vypořádání odvolací námitky č. 9, tj. argumentu, že stávající komunikace není v takovém stavu, aby na ni šla nově navrhovaná komunikace napojit. Žalovaný se vypořádal s odkazem na pasport komunikace pouze s otázkou existence stávající komunikace, nikoliv s jejím problematickým stavem, který prokazuje ve spise založená ortofotomapa, na níž má v místě napojení stávající komunikace podobu do země zaježděné hlíny přecházející v drť, ve které jsou zřetelně vidět vyjeté koleje. V tomto směru žalobci

od počátku navrhovali provést důkaz místním šetřením, který však stavební úřad s odkazem na znalost lokality neakceptoval, tato znalost je však s přihlédnutím k ortofotomapě prokazatelně nedostatečná.

- 10 Nepřezkoumatelnost žalobci spojují i s tím, že žalovaný při vypořádání se s pokynem zajistit přezkoumání napadených stanovisek dotčených orgánů vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku konstatoval, že nepřezkoumatelnost neshledal a na základě rozsudku a obsahu odvolání, v němž žalobci napadená stanoviska konkrétně neoznačují, nedospěl k nutnosti přezkoumání stanovisek dotčených orgánů. Na druhou stranu však i přes prezentovaný názor vybral dvě stanoviska a nechal je přezkoumat. Takový postup podle žalobců odporuje zákonu.
- 11 Žalobci žalovanému také vytýkají, že nijak nevyjádřil vlastní úvahu k námitce žalobců, že výhybnu č. 1 nelze umístit bez kácení zeleně, k čemuž žalobci neúspěšně navrhovali provést důkaz místním šetřením se zaměřením návrhu na místě. Žalobci namítají, že územní řízení bylo v této části vedeno ryze formalisticky na základě „papírů“ bez efektivního výkonu správy, pokud jde o zjišťování skutečného a objektivního stavu věci. Nelze jim přitom vytýkat neprokázání jejich tvrzení, jestliže navržený důkaz byl odmítnut. Žalovaný opět jen citoval odůvodnění stavebního úřadu, vlastní úvahu nevyjádřil a tím žalobcům znemožnil na ni v podané žalobě reagovat. Navíc v odůvodnění je v navazujících odstavcích popisován příčný a podélný řez z projektové dokumentace, který se týká úvozové cesty a jejího závozu, a nikoliv výhybny č. 1, takže odůvodnění je zmatečné a vyvolává pochyby, zda se žalovaný ve věci řádně orientuje.
- 12 Za zásadní pochybení pak žalobci označují prostý závěr žalovaného o souladnosti navrhovaného projektu s územním plánem obce, aniž by se žalovaný věcně zabýval body 6 a 19 odvolání, v nichž žalobci přesně odkazují na platné části územního plánu určující zajištění dopravní obslužnosti dané lokality za využití jiných pozemků, s nimiž je umístění nové komunikace v návaznosti na stávající komunikaci doplněnou o výhybny v rozporu. Platný územní plán také v dané lokalitě požaduje centrální čističku odpadních vod (dále jen „ČOV“), územním rozhodnutím je však povolováno umístění několika samostatných čističek, na což žalobci poukázali v odvolací námitce č. 18, žalovaný se však tímto bodem nezabýval.
- 13 Žalovaný ve vyjádření argumentoval, pokud jde o námitku litispendence, tím, že osoba zúčastněná na řízení nepožadovala společné projednání souvisejících řízení, nýbrž žádala o vydání územního rozhodnutí na jednotlivé záměry samostatně, což není v rozporu s platnou legislativou. Správní orgán může na žádost účastníka taková řízení spojit, ale není to jeho povinností. Přerušená řízení pod sp. zn. Výst /60103/2011/Hr a sp. zn. Výst /60105/2011/Hr se týkají záměru, který není v kolizi s (nyní) projednávaným záměrem. Je to obdobné situaci, kdy se na základě územního rozhodnutí na pozemku umísťuje rodinný dům a jiným opatřením se na témže pozemku na jiném místě umísťuje např. garáž. Stavebnímu úřadu tak namítaná překážka v řízení nebránila zahájit řízení ve věci stavby a dělení pozemků označených ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí. Namítaná rozdílná čísla

jednací jsou jen technického rázu a je nutné se orientovat podle spisových značek.

- 14 Pokud jde o opakované námitky proti vyhodnocení námitek žalobců coby připomínek, jedná se o zavádějící argumentaci navozující dojem, jako by žalobci nebyli účastníky řízení, to je však vyvráceno obsahem spisového materiálu, průběhem řízení i podanou žalobou. Dále žalovaný uvádí, že projektová dokumentace k územnímu řízení, navrhuující novou komunikaci a její dopravní napojení na stávající komunikaci, je zpracována plně v souladu s platným územním plánem obce S. (zahrnujícím i místní část M.), který obsahuje i řešení dopravní infrastruktury pro nové rozvojové lokality, přičemž tyto stavby komunikací jsou zahrnuty do veřejně prospěšných staveb. Stavební záměr řeší úpravu stávající komunikace včetně vytvoření ploch veřejné zeleně, které by měly oproti stávajícímu stavu snížit prašnost. Stavba je s ohledem na možné dopravní zatížení současných obyvatel velmi šetrná, neboť investor usiluje o vybudování komunikace z místních zdrojů (z odkopů sloužících k vyrovnání terénu), a tím pádem o minimalizaci průjezdu těžké techniky kolem stávajících objektů.
- 15 Po úpravě návrhu se kanalizace nachází mimo řešenou komunikaci, což platí i pro nově navržené výhybny I a II. na stávající komunikaci, která vznikla historicky spontánně bez územního a stavebního řízení a její legalita je potvrzena řádně projednaným pasportem místní komunikace, proti jehož projednání nebyly podány žádné připomínky ani námitky a stavebnímu úřadu nepřísluší jej nyní zpochybňovat, naopak je povinen z něj vycházet. Po úpravě návrhu již není předmětem žádosti rozšíření stávající komunikace v celé její délce.
- 16 Navržené výhybny č. 1 a 2 na stávající komunikaci jsou umísťovány mimo přilehlý lesní pozemek p. č. x v k. ú. M., obci S., o čemž svědčí situační výkres zpracovaný na podkladu katastrální mapy i vytyčovací výkres zpracovaný autorizovaným geodetem v dokladové části. Správní orgán provedl kontrolní měření na papírové verzi dokumentace a vytyčovacím výkresu i kontrolní orientační přeměření na webu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, v obou případech se shodným výsledkem, že grafická část obou podkladů rozměrově odpovídá naměřeným údajům na webu a že pozemek p. č. x v k. ú. M., obci S., je v daném místě dostatečně široký na umístění výhybny podél stávající komunikace bez zásahu na lesní pozemek. V dalším, pokud jde o námitku kácení zeleně, je důkazem též stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Benešov a odboru životního prostředí a zemědělství žalovaného.
- 17 Pokud je žalovanému vytýkáno, že namísto vypořádání odvolacích námitek jen citoval prvostupňové rozhodnutí a stanoviska dotčených orgánů, žalovaný uvádí, že citace z prvostupňového rozhodnutí uváděl z důvodu ucelení odvolacích námitek, jinak ponechává námitky bez vyjádření. Zasahovat svými úvahami do stanovisek dotčených orgánů pak žalovanému nepřísluší, neboť tato stanoviska jsou podkladem pro výrok rozhodnutí.
- 18 Pokud jde o námitky proti použití hydrologického posudku zpracovaného v květnu 2011 pro dřívější projekt, žalovaný má za to, že nelze při každé úpravě projektové dokumentace vždy ukládat žadateli zpracování nového posudku, protože lze dojít

k závěru, že za tak krátkou dobu nelze předpokládat změnu v území ve vztahu k podloží a vodním zdrojům. Z posudku pak vyplývá, že na nově navržených parcelách nedojde k ovlivnění nejbližších plánovaných vodních zdrojů s ohledem na rozměr tzv. depresního kužele (9 m). Vzdálenost studny žalobců od nejbližší navrhované parcely je dostatečná (cca 100 m).

- 19 Namítali-li žalobci existenci nelegální skládky a závoz úvozové cesty, žalovaný uvádí, že v předložené dokumentaci jsou schematické příčné a podélné řezy, z nichž je patrný záměr zvýšit niveletu původního úvozu s tím, že závoz bude mírně zapuštěný oproti navazujícím nově děleným pozemkům. V bodu B.6 odst. b) textové části je nicméně uvedeno, že úvoz nebude zavezen zcela. Takto dokumentovaný záměr je podle žalovaného dostatečně zřejmý, aby mohlo být rozhodnuto o umístění stavby z hlediska polohopisného i výškopisného.
- 20 Osoba zúčastněná na řízení jako jeden ze žadatelů v územním řízení a vlastník pozemků dotčených umisťovanou stavbou má za to, že žalobci nebyli v řízení nijak kráceni na svých právech, napadené rozhodnutí netrpí namítanými nedostatky, a navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Navrhovaná stavba není svou povahou složitá, nejde o dálnici, elektrárnu či chemičku, nýbrž o banální záměr realizovat kus místní komunikace, příslušné inženýrské sítě a dále vymezit 8 pozemků pro výstavbu rodinných domů. Záměr je přitom podle kladných vyjádření dotčených orgánů státní správy a obce S. v souladu s územním plánem i právními předpisy. Prvostupňové i napadené rozhodnutí je velmi podrobně a přesně odůvodněno. Osoba zúčastněná na řízení dále poukazuje na motivaci žalobců v tomto i v dalších souvisejících sporech, kteří v návaznosti na jejich sousedský spor vyvolaný neoprávněným zábořem pozemků osoby zúčastněné na řízení usilují o obstrukční blokaci a znepříjemnění jakéhokoliv jednání, jež se osoba zúčastněná na řízení účastní.
- 21 Pokud jde o namítanou litispendenci, osoba zúčastněná na řízení uvádí, že původně územní řízení na tutéž akci zahájila v roce 2011 zvlášť na komunikaci a inženýrské sítě (A), prodloužení komunikace (B), dělení pozemků, inženýrské sítě, trafostanici, kanalizaci, ČOV, rodinný dům, studnu a oplocení (C), hrubé terénní úpravy (D) a na dělení pozemků, inženýrské sítě a komunikaci (E). Již v té době byly jednotlivé části dokumentace striktně věcně a technicky rozdělené tak, že se nepřekrývaly, a žádná stavba nebyla řešena ve dvou řízeních duplicitně, vždy se jednalo jen o navazující pokračování (komunikace, inženýrské sítě, hrubé terénní úpravy). Po zrušení územního rozhodnutí na část A k odvolání žalobců se žadatelé rozhodli požádat o ukončení řízení na částí A, C a D. V návaznosti na zastavení těchto řízení pak bylo požádáno o územní rozhodnutí na spojené části A, C a D, aby bylo vyhověno žalobcům, kteří namítali nepřehlednost oddělených řízení. Řízení na částí B a E (sp. zn. VÝST/60105/2011/JA a VÝST/60103/2011/JA) byla současně přerušena do vydání pravomocného územního rozhodnutí na komunikaci, terénní úpravy a inženýrské sítě. Proti zastavení řízení A a E (sp. zn. VÝST/60105/2011/JA a VÝST/60103/2011/JA) se žalobci odvolali a stavební úřad žalobcům za souhlasu žadatelů vyhověl. Podle osoby zúčastněné na řízení je přitom zcela absurdní, že se

žalobci odvolali i proti rozhodnutí, které vyznívá v jejich prospěch. Ke vzájemné kolizi uvedených řízení nicméně nedochází, přičemž o všech uvedených procesních krocích byli žalobci řádně informováni.

- 22 K polemice žalobců vůči zacházení s jejich námitkami jako s připomínkami osoba zúčastněná na řízení poukazuje na ustanovení § 89 odst. 3 a 4 stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2013, z nichž plyne, že účastník řízení může námitku použít k ochraně proti zásahu do svých práv a chráněných zájmů, na rozdíl od připomínky, která umožňuje se vyjádřit k záměru komukoliv z veřejnosti. Účastník je současně jakousi privilegovanou veřejností, jinak by se stavební úřad nemusel vůbec zabývat jeho námitkami vznesenými nad rámec toho, jak je jeho právo v řízení přímo dotčeno. Jestliže přitom stavební zákon od 1. 1. 2013 v § 92 odst. 1 vypustil požadavek, aby bylo o námitkách účastníků v územním rozhodnutí rozhodnuto, lze podle osoby zúčastněné na řízení použít pojmy námitky a připomínky jako synonyma a námitky vyhodnotit jako připomínky veřejnosti. Postup žalovaného tak považuje za správný a současně připomíná, že žalobci ani v podané žalobě nezdůvodnili, jak postupem žalovaného byla porušena jejich práva, jestliže se stavební úřad jejich námitkami zabýval.
- 23 Pokud jde o kanalizaci, ta se podle aktuálně předkládané dokumentace nenachází v řešeném území a charakter místní komunikace se plánovanou výstavbou nezmění. Již v současnosti v místě pojíždějí osobní vozidla místních obyvatel a návštěvníků fotbalového hřiště i nákladní automobily odvozu tuhého komunálního odpadu, údržbové techniky, závozu stavebních materiálů a paliv atd. a k žádnému porušení kanalizace dosud nedošlo. Žalobci ani nepředložili konkrétní důkaz, jímž by osvědčovali relevanci této námitky, přičemž stavební úřad nemá pravomoc zpochybňovat pasport či funkci místní komunikace. Domyšleno *ad absurdum* by v rámci vyhovění evidentně obstrukčního jednání žalobců musel stavební úřad podrobně zkoumat, zda jsou náležitě uložena kanalizační potrubí v trase všech komunikací v celé ČR, což není přijatelné.
- 24 Současný stav stávající komunikace je vyhovující, neboť je bezproblémově užívána a navrženými výhybnami se jen výrazně zlepšuje její propustnost, což dokládají i kladná stanoviska kompetentních orgánů (Hasičského záchranného sboru, Krajské hygienické stanice, Policie ČR, odboru dopravy Městského úřadu v Benešově). Nynější námitky proti stavu stávající komunikace jsou tak nesrozumitelné v situaci, kdy žalobci předtím původní verzi dokumentace navrhované rozšíření a úpravu povrchu stávající komunikace vehementně napadali.
- 25 Žalobci podle osoby zúčastněné na řízení také nikdy nepředložili jakýkoliv (měřický) důkaz o tom, že výhybnu č. 1 nelze realizovat bez kácení stromové zeleně, naopak fotodokumentace a geometrický plán odborné osoby v původně předkládané dokumentaci dokládají, že takového kácení není třeba a že výhybna nepřesahuje na sousední pozemky, kácení není dokumentací ani navrhováno. Není také důvodu nepostupovat obvyklým způsobem v podobě vytyčení stavby před zahájením realizace stavby. Umístěním výhybny navíc nejsou přímo ovlivněna či zasažena vlastnická práva žalobců a své rozhodnutí v tomto směru správní orgány odůvodnily.

- 26 Povinností žalovaného není podle osoby zúčastněné na řízení neustále opakovat tatáž zdůvodnění svého rozhodnutí, jsou-li v jeho odůvodnění již vyjádřeny. Je v rozporu s požadavky procesní ekonomie i přehledností a srozumitelností rozhodnutí jako celku, aby každý odstavec znovu rozebíral každou větu, kterou žalobci v odvolání uvedli. Z rozhodnutí je dostatečně zřejmé, proč žalovaný takto rozhodl, stejně jako důvody, které jej k tomu vedly.
- 27 Pokud jde o hydrogeologický posudek, ten se vždy provádí za účelem posouzení hydrogeologických poměrů určitého místa a tyto poměry jsou dány geologickou stavbou a strukturou v místě, nikoliv dokumentací, která na ně odkazuje. Posouzení se konkrétně zabývalo možností ovlivnění stávající studny žalobců srážkovými vodami z místní komunikace, což se věcně týká původní i aktuální verze projektové dokumentace, a není tedy důvod, výsledky posudku nevyužít. Posudky se totiž vážou k lokalitě, a nikoliv ke konkrétní dokumentaci. Argumentují-li přitom žalobci obavami z negativního ovlivnění jejich studny, posudkem a dokumentací je prokázán opak, stejně jako i soulad s příslušnými předpisy, a to i v situaci, kdy si žalobci založenou drenáží sami do studny zavádějí srážkovou vodu z přilehlého odvodňovacího příkopu při místní komunikaci. Navrženým řešením je dodržena minimální vzdálenost navrhovaných staveb od individuálního vodního zdroje 12 m v málo propustném prostředí, kterou vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění vyhlášky č. 20/2011 Sb. (dále jen „vyhláška o využívání území“) a technická norma ČSN 755115 stanoví pro odstup nově umísťovaných studen od komunikací. Tyto předpisy však nestanoví žádné parametry či limity frekvence provozu na těchto komunikacích. Osoba zúčastněná na řízení navíc opakovaně zdůrazňuje, že si žalobci vlastní studnu znehodnocují v projektové dokumentaci zdokumentovanou drenáží, již může srážková voda z příkopu volně pronikat do jejich studny, takže jejich námitky jsou pouze obstrukčního charakteru a o ochranu vodního zdroje jim ve skutečnosti vůbec nejde.
- 28 K tvrzení o šetření nelegální skládky osoba zúčastněná na řízení uvádí, že se nejedná o žádnou nelegální skládku, ale o přebytek výkopků (inertní zeminy) ze stavby projektového ateliéru na jejím pozemku p.č. x. Toto tvrzení vnímá osoba zúčastněná na řízení jako neadekvátní zásah do jejich vlastnických práv a namítá, že asi 1,2 m vysoká hromada navezené hlíny na jejím pozemku a předchozí šetření o legalitě této „skládky“ je naprosto bez vlivu na posuzovaný záměr.
- 29 Tvrzení žalobců o tom, že platný územní plán v dané lokalitě požaduje centrální ČOV, je podle osoby zúčastněné na řízení důkazem záměrného nepochopení smyslu územního plánování. Územní plán vymezuje pouze územní rezervu pro umístění centrální ČOV, tím však není zpochybněna možnost realizovat ČOV domovní a skupinové, obzvláště pokud územní plán negarantuje finanční zdroje na výstavbu centrální ČOV a ta je odvislá od ekonomické situace státu a obcí. Územní plány se ze své povahy obvykle nezabývají umístěním jednotlivých ČOV, zvláště když se nejedná o veřejně prospěšné stavby. Navržené řešení je navíc v souladu se změnou územního plánu č. 4, která s navrženou skupinovou ČOV počítá.
- 30 Ze správního spisu soud zjistil, že dne 21. 12. 2012 obdržel stavební úřad žádost

osoby zúčastněné na řízení a obce S. (zastoupené osobou zúčastněnou na řízení) o umístění stavby označené v připojené projektové dokumentaci z listopadu 2012 jako „Dělení pozemků, hrubé terénní úpravy, komunikace, inženýrské sítě a objekty, sadové úpravy, rodinný dům, zpevněné plochy, studna a oplocení – M.“ umístované na pozemcích p. č. x v k. ú. M., obci S. Předmětem záměru bylo umístění stavebních úprav (modernizace) stávající 2,5 m široké komunikace v M., místy vyasfaltované, vedoucí od místní kapličky až k domům osoby zúčastněné na řízení a žalobců na dvoupruhové uspořádání a dále umístění nové navazující komunikace na místě stávající nepoužívané úvozové cesty s vymezením nových stavebních parcel pro rodinné domy s individuálními studnami, umístění jednoho rodinného domu, skupinové ČOV, rozvodů elektřiny včetně trafostanice, odvodňovacího příkopu a souvisejících hrubých terénních úprav. Kromě detailní projektové dokumentace byl návrh doložen souhlasy vlastníků pozemků, na nichž měly být umístovány dílčí prvky záměru, a kladnými vyjádřeními a stanovisky dotčených orgánů (Policie ČR, obce z hlediska územního plánování, Povodí Vltavy, Hasičského záchranného sboru, odboru životního prostředí a oddělení silničního správního úřadu Městského úřadu v Benešově, ČEZ ICT Services, ČEZ Distribuce, Telefónica, Krajská hygienická stanice Středočeského kraje), souhlasem k umístění a povolení stavby v ochranném pásmu lesa, kopií pasportu místních komunikací (komunikace 2c „Kaplička – Sosnovec“ o délce 200m), vytyčovacím náčrtem a geometrickým plánem pro vytyčení vlastnických hranic v místě nové komunikace ze dne 17. 8. 2007, zaměřením polohopisu stávající komunikace a zákresem jejího fyzického vytyčení v terénu ze dne 28. 5. 2010 a dvěma hydrologickými posudky RNDr. Z. A. z května 2011 (posouzení vodních zdrojů pro nové rodinné domy) a října 2012 (posouzení vlivu stavebních úprav komunikace na stávající studny). Do spisu byla posléze na výzvu založena i dokumentace skutečného provedení stavby (pasport) stávající kanalizace ověřená podle § 125 odst. 4 stavebního zákona vodoprávním úřadem.

- 31 Na oznámení o zahájení řízení a pozvání k ústnímu jednání reagovali žalobci, kteří dne 3. 4. 2013 uplatnili písemné námitky, jež dále ústně doplnili při ústním jednání konaném dne 5. 4. 2013. Poté, co osoba zúčastněná na řízení uspěla dne 2. 9. 2013 s odvoláním proti usnesení, jímž stavební úřad územní řízení přerušil, požádala dne 30. 1. 2014

o pokračování řízení v rozsahu nově předložené upravené dokumentace k územnímu řízení. Tato projektová dokumentace z ledna 2014 vychází z původní dokumentace, z níž však vypouští stavební úpravy stávající místní komunikace (v dané části umístuje jen dvě výhybny). Přiložena byla nová souhlasná stanoviska a vyjádření Telefónica Czech Republic, ČEZ ICT Services, Hasičského záchranného sboru, Policie ČR, silničních správních úřadů, odboru životního prostředí Městského úřadu v Benešově a obce S. a též plánovací smlouva uzavřená mezi touto obcí a osobou zúčastněnou na řízení. Dne 27. 2. 2014 stavební úřad oznámil pokračování v řízení a pozval účastníky k ústnímu jednání na den 3. 4. 2014. Dne 1. 4. 2014 žalobci doručili stavebnímu úřadu další písemné námitky, jež v průběhu jednání dále doplnili ústní cestou.

- 32 Dne 6. 6. 2014 stavební úřad vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž rozhodl o

umístění stavby v souladu s projektovou dokumentací z ledna 2014, rozhodl o dělení a slučování pozemků a zamítl všechny námitky uplatněné žalobci (písemně i ústně v návaznosti na obě ústní jednání) a své rozhodnutí o jejich námitkách na celkem 21 stranách detailně odůvodnil. Žalobci se bránili odvoláním, které žalovaný nejprve zamítl rozhodnutím ze dne 10. 11. 2014, toto rozhodnutí však zdejší soud rozsudkem ze dne 8. 4. 2015, č. j. 46 A 79/2014-36, zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, neboť se žalovaný argumentačně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobců a v části, v níž odvolací argumentace brojí proti závazným stanoviskům dotčených orgánů, si nevyžádal potvrzení či změnu takových stanovisek.

- 33 Žalovaný následně vyžádal potvrzení či změnu stanovisek vydaných odborem životního prostředí Městského úřadu v Benešově a obdržel dvě vnitřní sdělení a jedno závazné stanovisko svého odboru životního prostředí a zemědělství datovaná dny 5. 6. 2015, 22. 6. 2015 a 1. 6. 2015. V návaznosti na to vydal napadené rozhodnutí ze dne 24. 8. 2015, jímž odvolání žalobců opět zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
- 34 Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas (předložený správní spis neobsahuje doklad o doručení napadeného rozhodnutí, z porovnání data vydání napadeného rozhodnutí s datem podání žaloby je však zjevné, že dvouměsíční lhůta musela být splněna), osobami k tomu oprávněnými a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud proto posoudil žalobu v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí. Soud přitom o žalobě rozhodoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť na výzvu, aby se vyjádřili, zda ve věci požadují nařídit jednání, se žalobci nevyjádřili a žalovaný s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasil. S ohledem na obtížnou přehlednost uplatněných žalobních bodů soud tyto žalobní body projednal podle pořadí uvedeného v textu žaloby. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je nedůvodná.
- 35 První žalobní bod se týkal (nepřezkoumatelnosti) vypořádání odvolací námitky překážky litispendence. Její podstatou (ve shodě s textem žalobního bodu) je tvrzení o překryvu předmětu nyní projednávané žádosti a předmětu řízení o dříve podaných žádostech. K tomu žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl na str. 11 pouze dvě věty, že přerušená řízení sp. zn. VÝST/60103/2011 a VÝST/60105/2011 se týkají záměru, který není v kolizi s nyní projednávaným záměrem a že jde o obdobnou situaci, jako kdyby byly na shodný pozemek, ale v jiných místech souběžně rozhodnutím umístován rodinný dům a jiným opatřením garáž. Pouze z těchto vět (jediných relevantních) lze zjistit jaký je názor žalovaného a z čeho vychází (tj. že si myslí, že předměty těchto řízení nejsou v překryvu). Soud za těchto okolností tedy akceptuje, že názor žalovaného byl v napadeném rozhodnutí vyjádřen a rozhodnutí tudíž v této části není nepřezkoumatelné. Musí však podotknout, že vyjádření žalovaného je na samé hraně přezkoumatelnosti.
- 36 Zabýval-li se soud dále věcnou stránkou žalobního bodu, zjistil, že z formálního označení předmětu řízení v popisovaných usneseních reálnost kolize zjistit nelze. Vyžádal proto od stavebního úřadu správní spisy (všem účastníkům i osobě

zúčastněné na řízení dobře známých) sp. zn. VÝST/60103/2011 a VÝST/60105/2011, aby mohl v projektové dokumentaci ověřit, zda stavby požadované v těchto řízeních k umístění skutečně s nyní umísťovanou stavbou nekolidují, tj. zda, jak naznačuje žalovaný, jsou umísťovány sice na totožných parcelách, avšak nejsou překážkou pro umístění aktuálně povolené stavby.

- 37 Z předložených spisů soud přitom zjistil, že předmětem řízení o dělení pozemků a územního řízení sp. zn. VÝST/60103/2011 je oddělení dalších 7 stavebních parcel z tehdejších pozemků p. č. x (5 na jih a 2 na východ od stavebních parcel řešených v nyní soudem posuzovaném řízení sp. zn. VÝST/78104/2012) spolu s umístěním potřebné infrastruktury v podobě tří přístupových komunikací k jižně oddělovaným parcelám, kanalizace, elektrického a komunikačního vedení. Takto navrhované nové parcely, ani nově umísťovaná infrastruktura se s ohledem na obsah předložené projektové dokumentace nepřekrývají s parcelami a stavebními záměry řešenými v nynějším řízení sp. zn. VÝST/78104/2012, naopak na ně logicky navazují a doplňují je, ojedinělý plošný překryv (odvodňovací příkop vedoucí do M. potoka a jej překrývající sjezd ze souběžné přístupové komunikace s obratištěm) je mezi oběma záměry zkoordinován (umístěním propustky). Předmětem územního řízení sp. zn. VÝST/60105/2011 je pak umístění pozemní komunikace prodlužující v nynějším řízení umísťovanou komunikaci dále na východ (spolu se souvisejícími terénními úpravami, doplněním jednoho úvratového obratiště, prodloužením odvodňovacího příkopu na severní straně komunikace a doplněním další infrastruktury) tak, aby byly zpřístupněny i dvě východně doplňované stavební parcely z řízení sp. zn. VÝST/60103/2011. Ani v tomto případě nově umísťovaná infrastruktura není v kolizi s infrastrukturou a jinými záměry z ostatních dvou řízení. Nedochází zde ani k překryvu řešených ploch a jde o pouhé navázání na záměry řešené v těchto ostatních řízeních. Lze tedy shrnout, že při porovnání projektových dokumentací, o nichž jsou souběžně vedena řízení označená žalobci jako kolidující, soud neshledal jakoukoliv známku nepřípustného překryvu předmětu těchto řízení, naopak se jedná o řízení vzájemně se doplňující a na sobě závislá, jejichž předmět není ani zčásti totožný. Překážka litispendence (a potažmo překážka věci rozhodnuté) tak není mezi těmito řízeními dána. Pokud pak žalobci argumentují písarskou chybou v označení předmětu řízení v usneseních vydaných v řízení sp. zn. VÝST/60105/2011, k tomu soud uvádí, že to pro posouzení překážky litispendence významné není. Věcně tedy argumentace žalobců neobstojí a závěr vyslovený žalovaným obstojí.
- 38 V další části žaloby žalobci argumentují tím, že jako účastníci řízení mají právo podávat námítky a stavební úřad, potažmo žalovaný nebyli oprávněni s jejich námítkami zacházet jako s připomínkami a museli je obsahově vypořádat. Zde musí soud s názorem žalobců zčásti nesouhlasit. V první řadě je třeba upozornit na skutečnost, že situaci žalobců nelze poměřovat ustanoveními stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2013, neboť žádost o územní rozhodnutí byla podána dne 21. 12. 2012 a v souladu s bodem 14 čl. II zákona č. 350/2012 Sb. byl stavební úřad povinen podanou žádost projednat podle právní úpravy (stavebního zákona i prováděcích předpisů) účinné do 31. 12. 2012. V ostatním však soud souhlasí s argumentací osoby zúčastněné na řízení. Ustanovení § 89 odst. 4 věta druhá

stavebního zákona totiž omezuje účastníka řízení v rozsahu námitek, jež může uplatnit, na ty části a charakteristiky záměru, jimiž je jeho právo přímo dotčeno. *A contrario* je tedy zřejmé, že argumentace směřující mimo takto vymezený rozsah, byť je vznášena účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, nemá povahu námitek ve smyslu stavebního zákona. O takových argumentech nebyl stavební úřad povinen formálně rozhodovat výrokem. S ohledem na to, že brojít proti umísťovanému záměru může kdokoli a takovou argumentaci má stavební úřad povinnost vyhodnotit v odůvodnění rozhodnutí jako tzv. připomínky veřejnosti (srov. § 89 odst. 1 a § 92 odst. 1 větu druhou stavebního zákona), lze však dovodit, že argumentaci účastníka řízení vybočující z rámce, v němž může uplatňovat námitky, je třeba považovat za připomínky a tyto připomínky by měly být také v odůvodnění územního rozhodnutí vyhodnoceny. Nedostatek jejich vyhodnocení však nemá dopad na správnost a zákonnost zákonem předpokládané výrokové části územního rozhodnutí, tudíž vady ve vyhodnocení připomínek (včetně nedostatku jejich vyhodnocení) nejsou v tomto řízení samy o sobě důvodem pro zrušení územního rozhodnutí, popř. napadeného rozhodnutí pro nezákonnost. Pokud stavební úřad přesto ve výrokové části územního rozhodnutí rozhodl nad rámec zákonných povinností i o připomínkách žalobců, nijak tím do práv žalobců nezasáhl, nýbrž jim poskytl vyšší procesní standard, na nějž jinak nemají nárok. Současně tím zajistil, že tam, kde v odůvodnění mylně vyhodnotil uplatněnou námitku jako připomínku, i přes tento omyl o námitce rozhodl a je třeba se zabývat jen věcnou správností posouzení takové námitky, neboť záměna formy uplatněné argumentace v takové situaci nemá dopad do výroku rozhodnutí a toto procesní pochybení tudíž nemůže vést ke zrušení rozhodnutí. Tento žalobní bod je tedy nedůvodný. Uvedené záměry přitom mají dopad i do posouzení dalších žalobních bodů.

- 39 Pokud dále žalobci tvrdí, že změna žádosti ustupující od provedení úprav stávající komunikace podle žalobců na povaze jejich námitek nic nemění, nemají zcela pravdu. V důsledku omezení žádosti osoby zúčastněné na řízení (patrně v reakci na argumentaci žalobců nesplněním technických parametrů na hloubku uložení kanalizace a vzdálenosti komunikace od jejich studny) se do jisté míry omezil argumentační prostor žalobců, neboť prostor umísťované stavby se od jejich pozemků vzdálil, a to navíc do míst, která zjevně ani nevyužívají pro přístup ke svým nemovitostem. Na druhou stranu však nelze pominout vlivy umísťované stavby na využití stávající komunikace a v rozsahu, v němž změny jejího využití mohou mít přímý dopad do práv žalobců, jsou jejich námitky zachovány. Posouzení dotčení práv žalobců je nutně kontextuální a je odvislé od obsahu konkrétního uplatňovaného argumentu.
- 40 Žalobci navazují argumentem nepodloženosti závěru žalovaného, že studna žalobců nemůže být ohrožena hypotetickým prolomením stávající kanalizace v důsledku provozu na stávající komunikaci s tím, že k takovému závěru nemá žalovaný potřebnou odbornost. Prvostupňové rozhodnutí v této souvislosti poukázalo na to, že převážná část paspartované kanalizace je umístěna podél stávající komunikace mimo pojižděný pás, pod komunikací prochází cca 44 m daleko od studny žalobců a z jiných řízení vedených na místě a z podélného řezu v projektové dokumentaci

z listopadu 2012 je navíc zřejmé, že křížení komunikace s kanalizací je umístěno níže, než studna žalobců. Dále poukazuje též na schválený pasport kanalizace. Toto odůvodnění zopakoval i žalovaný na str. 22 napadeného rozhodnutí. Soud se s tímto zdůvodněním plně ztotožňuje a konstatuje, že je plně podporováno podklady založenými ve spise. V této souvislosti lze také poukázat na ustanovení § 24a vyhlášky o využívání území, které v odst. 2 a 3 reguluje minimální odstupové vzdálenosti, jež musí být dodrženy při umísťování stavby nové studny. Soud si je vědom toho, že tyto limity nejsou přímo aplikovatelné, neboť představují protiústavní omezení vlastnického práva (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 1. 2011, č. j. 57 A 47/2010-48, publikovaný pod č. 2419/2011 Sb. NSS), je-li prokázána bezpečnost vzájemného umístění v kratší vzdálenosti s ohledem na okolnosti konkrétního případu. Lze je nanejvýše chápat jako normové limity, při jejichž splnění lze bez dalšího očekávat, že požadavek na umístění studny v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní (srov. § 24a odst. 1 vyhlášky o využívání území), je splněn. Byť tato norma přímo nestanoví limit pro umístění nového zdroje možného znečištění vůči stávajícím studnám, lze současně dovodit *per analogiam*, že z obdobných limitů by mělo být vycházeno i v opačné situaci. Studna žalobců je přitom umístěna od křížení stávající kanalizace se stávající komunikací ve vzdálenosti přesahující nejdelší z limitů upravovaných vyhláškou pro propustné prostředí (40 m od individuálních umývacích ploch motorových vozidel a od nich vedoucích odtokových potrubí a struh). Netvrdí-li

a neprokazují-li žalobci konkrétní okolnosti, jež by znamenaly zvláštní a neobvyklé riziko pro jejich aktivně užívaný zdroj pitné vody, lze mít i bez odborných znalostí s ohledem na vzdálenost jejich studny za to, že ta není zvýšeným provozem křížícím stávající kanalizaci jakkoliv ohrožena. Tomu navíc plně nasvědčuje i v řízení předložený hydrogeologický posudek (viz níže). Tento žalobní bod tak není důvodný.

- 41 Dále žalobci podle žalobního bodu v odst. IV žaloby postrádají vlastní úvahu žalovaného při vyhodnocení jejich odvolací námitky č. 15, která brojila proti pouze „papírovému“ vyhodnocení možnosti umístění komunikace a výhybny č. 1 bez kácení stromů a proti výkladu projektovou dokumentací zmiňované revitalizace stromů tak, že neznamená kácení stromů. K tomu soud konstatuje, že plánovaná výhybna č. 1 rozšiřující stávající komunikaci u místního rybníka je od pozemků žalobců vzdálena přes 80 metrů. Není tedy patrné, jak by její umístění a s tím související údajné kácení mohlo zasahovat právní sféru žalobců. Potud se tedy jedná o prostou připomínku vznášenou žalobci a její vadné vyhodnocení by samo o sobě nemohlo v tomto řízení vést k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí; tím spíše pak ani případné opomenutí jejího vyhodnocení nemůže vést k jeho zrušení. Tento žalobní bod tedy je také nedůvodný.
- 42 Svůj význam pro právní sféru žalobců by nanejvýše mohlo mít kácení stromů v souvislosti s plánovanou revitalizací, resp. pokud by se nově umísťovaná komunikace „nevtěsnala“ do stávající aleje kolem úvozové cesty, neboť nová komunikace začíná jen asi 10 metrů od hrany pozemku žalobců a kácení blízké aleje

by nepochybně mohlo mít vliv na nejbližší okolí jejich domu. K této námitce však žalovaný v napadeném rozhodnutí mj. (str. 15 a 16) shrnul argumentaci prvostupňového rozhodnutí, že žalobci nepředkládají žádný důkaz ke svému tvrzení o nutnosti kácení kvůli umisťované stavbě, projektová dokumentace naopak zachycuje i umístění vzrostlé zeleně a ta není se stavbou v kolizi. Správní orgán přitom nemá důvod a ani odbornost k provádění vlastního kontrolního vytyčení stavby, bez kterého případnou kolizi nelze zjistit. Změna v umístění stavby stejně jako případné kácení by musely být povoleny v příslušném řízení a ani z obecného významu slova revitalizace nelze kácení stromů dovodit. Byť soud postřehl, že žalovaný nedal v napadeném rozhodnutí výslovně nijak najevo, že by s argumentací stavebního úřadu souhlasil nebo si ji osvojil jako vlastní, lze i přes tuto formální nedůslednost z kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí takové ztotožnění vyrozumět. Proto soud uzavírá, že žalovaný argumentaci k vypořádání odvolací námítky č. 15 přdestřel, když přijal za vlastní jako správnou shora zrekapitulovanou argumentaci stavebního úřadu. Argumentům stavebního úřadu pak soud nemůže nic vytknout, ani co do jejich relevance, ani co do jejich správnosti. Územní rozhodnutí žadatelům povoluje umístit stavbu jen v souladu s ověřenou projektovou dokumentací z ledna 2014, která zjevně žádné kácení stromů nepředpokládá (a tedy bez změny územního rozhodnutí ani neumožňuje). Jak stavební úřad správně vysvětlil, možnosti kácení stromů se nemůže osoba zúčastněná na řízení dovolávat ani s odkazem na revitalizaci stromové zeleně, zmiňovanou v předložené technické zprávě. Pokud by se tedy přece jen ukázalo, že projektová dokumentace neodpovídá realitě, žalobci budou mít možnost plně hájit své oprávněné zájmy v řízení o změně územního rozhodnutí. Je nicméně pravdou, že žalobci zůstali jen u slov a ničím neprokázali, že by projektová dokumentace byla vadná. Žalovanému ani stavebnímu úřadu přitom nelze vyčítat, jestliže nenařídili místní šetření, neboť s ohledem na četnost správních řízení, v nichž žalobci figurují, nemá soud žádných pochyb o tom, že stavební úřad je s místními poměry dobře obeznámen. Ostatně již z prvního žalobního bodu plyne, že stavební úřad v souvislosti s dotčenými pozemky v minulosti vedl několik územních řízení. Žalobci také měli možnost svá tvrzení prokázat mnohem hospodárněji, například fotografií, na niž by bylo patrné, že měřená vzdálenost mezi protilehlými stromy aleje neodpovídá rozměrům plánované komunikace zobrazeným na příčných řezech v projektové dokumentaci. Ani zde nelze žalobcům přisvědčit.

- 43 Totéž platí pro namítaný nedostatek vyhodnocení bodu 14 odvolání, v němž žalobci brojili proti chybějícím chodníkům, nedostatečnému osvětlení, chybějícímu dopravnímu značení a neokótování šíře skutečné šíře stávající komunikace. K tomu žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí (str. 23 a 24), že se ztotožňuje se závěry stavebního úřadu, podle nějž s výjimkou umístění dvou výhyben projektová dokumentace stávající komunikaci neřeší, a to na rozdíl od původní verze projektové dokumentace, v níž bylo počítáno s dvoupruhovou komunikací s podélným zeleným pásem, proti čemuž však žalobci vznesli řadu připomínek. Nyní přitom žalobci podle žalovaného požadují řešení, proti němuž protestovali. Z předchozích řízení je stavebnímu úřadu známo, že podél stávající komunikace již nyní existuje zelený pás. Prostorové uspořádání v daném místě je zřejmé z grafické části dokumentace i bez uvedení kóty šířky stávající komunikace. Nedostatečné

osvětlení žalobci ničím nedoložili a stavební úřad neměl ani důvod jej zkoumat, bylo-li od úprav stávající komunikace upuštěno. Dopravní značení místní komunikace plánováno není, přičemž s navrženým řešením se ztotožnily silniční správní úřady i dopravní inspektorát Policie ČR. Soud má takové odůvodnění za dostačující, neboť reaguje konkrétně na každou část odvolací námitky.

- 44 Dále žalobci brojí proti akceptaci dříve zpracovaného hydrogeologického posudku jako podkladu pro vydané územní povolení. V této souvislosti žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že nelze při každé úpravě projektové dokumentace žádat po žadateli zpracování nového posudku, neboť za tak krátkou dobu nelze předpokládat změnu v území ve vztahu k podloží a vodním zdrojům. S tím soud souhlasí. Primárně je nutné poukázat na ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu, podle něž lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Žádné ustanovení stavebního zákona nebo prováděcích předpisů k němu přitom nestanoví povinnost předkládat hydrologický posudek zpracovaný jen a výlučně pro danou verzi projektové dokumentace, na základě které je následně vydáno územní rozhodnutí. Proto je třeba se zabývat pouze tím, zda takový posudek je „vhodný ke zjištění stavu věci“.
- 45 V tomto případě byly zpracovány dva hydrogeologické posudky. První z května 2011 se zabýval dostatečnou vydatností a potřebným vzájemným umístěním individuálních studen pro plánovanou výstavbu rodinných domů na nově oddělovaných 15 stavebních parcelách v sousedství nově umisťované komunikace. Z jeho grafické přílohy je zřejmé, že posuzoval v širším měřítku shodnou situaci, jež je předmětem vydaného územního rozhodnutí a rozhodnutí o dělení pozemků, které se týká I. etapy realizace „obytné zóny M.“ (8 stavebních parcel umístěných nejblíže k nově navrhované komunikaci). Soud proto nenachází rozumný argument, proč by v něm sdělovaná odborná zjištění z oboru hydrogeologie nemohla být vhodná pro zjištění skutkového stavu podstatného pro vydání územního rozhodnutí.
- 46 Druhý hydrogeologický posudek z října 2012 se zabývá možným ovlivněním stávajících studní, mj. i studny žalobců stavebními úpravami stávající komunikace, resp. umístěním nové slepé komunikace na místě bývalé úvozové cesty, jež mají být vyspádovány do odvodňovacího příkopu na jižní straně vozovky, tj. vedeného po hraně pozemku žalobců. Z porovnání situačního plánu v příloze je patrné, že posouzení vychází principiálně z původní projektové dokumentace z listopadu 2012. Nová projektová dokumentace z ledna 2014 již nepočítá se stavebními úpravami stávající komunikace, v části nově umisťované komunikace se však od původní dokumentace neliší, u odvodnění úvodních cca 90 metrů komunikace se taktéž počítá s vyspádováním do stávajícího odvodňovacího příkopu na jižní straně vozovky vedoucího po hraně pozemku žalobců. Z hlediska vlivu umisťované stavby na studnu žalobců tedy není záměr po omezení jeho rozsahu podstatně odlišný od původně vyhodnoceného záměru a není tedy důvodu považovat předložený hydrogeologický posudek za nepřiléhavý. Navíc je pravdou, že pro posouzení vlivu stavby jsou klíčové především odborné poznatky hydrogeologa k povaze horninového podloží (jeho propustnosti), hydrologickým vztahům

v lokalitě

a charakteristikám potenciálně dotčených studní, které jsou v dlouhodobém horizontu neměnné a lze z nich tedy plně vycházet i po změně projektu. Závěr o relativní neměnnosti hydrogeologického prostředí přitom není do té míry odborným, že by jej nemohl učinit samotný správní orgán.

- 47 Dalším žalobním bodem žalobci namítají nevyhodnocení odvolací námítky č. 8, zejména pak nezhodnocení namítaného dopadu zvýšení provozu na stávající komunikaci v důsledku umístění nové navazující komunikace se stavebními pozemky a z toho plynoucí nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Soud ověřil, že tuto argumentaci žalobci vznesli včas již v rámci námitek v územním řízení. Napadené rozhodnutí ve vztahu k odvolací námitce č. 8 přitom skutečně uvádí pouze to, že se projednáváný záměr již netýká rozšíření stávající komunikace a že shodnou námitku v územním řízení pod č. 2 žalobci uplatnili i v souvislosti s opakovaným ústním jednáním (str. 25). K tomu soud konstatuje, že samotné zúžení záměru jen na nově umísťované stavby skutečně neznamená, že umísťovaným záměrem nebude ovlivněn provoz na stávající komunikaci v blízkosti studny žalobců, tudíž taková námitka (ve smyslu stavebního zákona) žalobcům přísluší a je nezbytné ji vypořádat, a to i pokud je uplatněna jako odvolací argument. Vypořádání námítky vlivu zvýšeného provozu na stávající komunikaci na studnu žalobců však lze dohledat v dalších pasážích odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je převzato velmi detailní a důkladné odůvodnění souvisejících námitek proti narušení pohody bydlení vznesených v rámci ústních jednání v průběhu územního řízení z prvostupňového rozhodnutí. Jde zejména o skutečnost, že navýšení dopravního zatížení bude s ohledem na počet připravovaných stavebních pozemků pro rodinné domy zcela minimální, s čímž se soud plně ztotožňuje a dodává, že napadeným rozhodnutím je umísťován pouze jediný rodinný dům a o umístění dalších domů bude muset být v budoucnu teprve požádáno; samotná komunikace a související infrastruktura dopravu generovat nebude. Lze tak dovodit, že se žalovaný plně ztotožňuje s důvody, jež k této otázce vyslovil stavební úřad, tj. že jím uvedené důvody potvrzuje jako správné. Argumenty k vypořádání odvolací námítky č. 8 tak bylo možné nalézt v dalších podrobnostech i v samotném textu prvostupňového rozhodnutí, tudíž žalobcům nebylo bráněno v přednesu vlastní věcné argumentace v podané žalobě. Taková argumentace však předložena nebyla. Navíc soud považuje z hlediska tvrzeného ohrožení studny žalobců potřebné *obiter dictum* poznamenat, že toto ohrožení je hydrologickým posudkem jednoznačně vyvráceno (zjednodušeně řečeno, studna žalobců má charakter tzv. artéské studny, z níž voda pod tlakem horninových struktur vytéká, tudíž nehrozí absorpce znečištění proti tlaku vytékající vody), a že případné nevhodné úpravy studny samotným žalobcem, které by takové riziko k vlastní tíži zakládaly či nepřiměřeně zvyšovaly (jako vytvořený vývod téměř v úrovni stávající komunikace), nemohou být přičítány k tíži osoby zúčastněné na řízení.
- 48 Následující žalobní bod namítá chybějící odůvodnění jejich odvolací námítky, že stav stávající komunikace neumožňuje napojení nově umísťované komunikace, a nedostatečné zjištění skutkového stavu v důsledku neuskutečnění místního šetření.

Soud konstatuje, že tato argumentace odpovídá argumentaci vznesené v průběhu územního řízení, musí však současně podotknout, že není patrné, jak by se tato skutečnost mohla negativně dotýkat právní sféry žalobců. Pokud by stav stávající komunikace (její nesjízdnost) bránila napojení nově umisťované komunikace, pak ji nebude možné využít a žalobci by nebyli dotčeni tvrzeným zvýšeným provozem z nově vydělovaných stavebních parcel. Proto při nedostatku bližšího vysvětlení dopadů takové skutečnosti do poměrů žalobců lze uzavřít, že vznášené argumenty vybočují z mezí možných námitek ve smyslu stavebního zákona, jsou pouhými připomínkami a jejich vadné či dokonce chybějící vyhodnocení nemůže mít povahu procesní vady s vlivem na zákonnost výroku rozhodnutí. Již proto nemůže být tento žalobní bod důvodný.

- 49 Žalobním bodem pod č. IX žalobci namítají vnitřní rozpornost postupu žalovaného, který po zrušujícím rozsudku na jednu stranu konstatoval, že nedospěl k závěru o potřebnosti přezkoumání stanovisek dotčených orgánů, na druhou stranu vybral dvě stanoviska a jejich přezkum vyžádal. K tomu soud uvádí, že žalobci nedovozují žádný konkrétní dopad takového postupu na zákonnost výrokové části napadeného rozhodnutí, potud je tedy údajná rozpornost procesního postupu žalovaného jen vadou, jež není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobní bod je proto nedůvodný. Navíc je třeba připomenout, že rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2015, č. j. 46 A 79/2014-36, bylo žalovanému uloženo, aby vyhodnotil, které z podmiňujících úkonů představují závazný podklad rozhodnutí stavebního úřadu a zda proti nim směřuje obsah odvolání, a pokud ano, aby v případě závazných stanovisek postupoval podle § 149 odst. 4 správního řádu. Pokud dojde k závěru, že odvolání směřuje rovněž proti jiným podmiňujícím úkonům, které nejsou pro stavební úřad a žalovaného závazné, měl se s těmito námitkami vypořádat sám. Soud tedy žalovanému neuložil vyžádat přezkoumání všech nebo konkrétně vyjmenovaných podmiňujících úkonů, nýbrž po něm požadoval, aby se zamyslel nad obsahem uplatněné odvolací argumentace a ujasnil si, zda rozhodnutí o otázkách rozporovaných odvolací argumentací vyplývá ze závěrů dotčeného orgánu a zda takové závěry jsou pro správní orgán závazné. Teprve při splnění obou předpokladů bylo na místě si vyžadovat přezkoumání závazného stanoviska. S ohledem na zjevnou nepřezkoumatelnost (neodůvodněnost) původního rozhodnutí, jež jej vedly k jeho zrušení již v souvislosti s posuzováním návrhu na přiznání odkladného účinku, však neměl soud dostatečné podklady (správní spis) a ani podmínky k tomu, aby konkrétně určoval, o která závazná stanoviska jde, popř. zda vůbec odvolací námitky s nějakým závazným stanoviskem kolidují (taková možnost se pouze jevila jako pravděpodobná, a proto na ni byl žalovaný upozorněn).
- 50 Následující žalobní bod se opět týká výhybny č. 1 a byl vypořádán v souvislosti s žalobním bodem v odst. IV žaloby výše jako nedůvodný, neboť v dané věci měla argumentace žalobců povahu pouhé připomínky.
- 51 Dále žalobci namítají, že žalovaný ignoroval jejich odvolání, pokud jde o existenci nelegální skládky a pokud jde o závoz úvozové cesty zmiňovaný v bodě č. 5 jejich odvolání. Tam namítali, že zavezením úvozu se změní spádování a odtokové

poměry v území a není zřejmé, z čeho stavební úřad dovodil svou úvahu o sklonu závozu, neboť projektová dokumentace má být podle nich v tomto směru nedostatečná. Soud ověřil, že odpovídající námitky žalobci vznesli již před stavebním úřadem. V této souvislosti žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 28 uvádí (doslovně shodně se stavebním úřadem), že v předkládané projektové dokumentaci jsou schematické příčné a podélné řezy, ze kterých je zřejmý závěr zvýšit niveletu původního úvozu a je z nich patrné, že závoz bude mírně zapuštěný oproti navazujícím nově děleným pozemkům, v bodě B.6 odst. b) textové části se současně uvádí, že úvoz nebude zcela zavezen, takže je záměr žalovanému dostatečně jasný z hlediska polohopisného i výškopisného, aby mohlo být rozhodnuto o umístění stavby. Dále žalovaný poukazuje na to, že převážná část srážkových vod z navrhované komunikace bude odvedena přímo do Myslíčského potoka zcela mimo nemovitost žalobců. Při ilustrativním výpočtu bude při zavezení 90 m dlouhé komunikace v úvozu o 30 až 50 cm činit rozdíl průměrného sklonu pouhých 0,23 %, což nemá na odtokové poměry podstatný vliv, přičemž na množství spadlých srážek nemá sklon komunikace vliv žádný (to je dáno půdorysnou plochou, která se nemění). Navrženým řešením se tedy stav nezhorší, naopak dojde k zlepšení tím, že převážná část srážkových vod bude odváděna přímo do potoka. S otázkou vlivu závozu na ohrožení pozemku žalobců srážkovými vodami se tedy žalovaný zabýval, chybějící odůvodnění tedy nebránilo žalobcům vznést námitky proti obsahu takového odůvodnění. Za vadu soud nepovažuje ani chybějící reakci na námitku nedostatečných podkladů pro výpočty sklonu úvozové cesty po zavezení, neboť i bez ohledu na ně žalovaný (stejně jako stavební úřad) jasně vysvětlil, že realizace záměrulepší situaci v okolí pozemků žalobců s tím, že většina srážkových vod (tj. významná část těch srážek, jež doposud v důsledku nedostatečné propustnosti podloží stékala starou úvozovou cestou při silnějších deštích až k jejich domu) bude odvedena mimo jejich pozemky přímo do potoka. Tomu odpovídá i návrh nového odvodňovacího příkopu v ověřené projektové dokumentaci. K námitce realizace závozu z nelegální skládky materiálu navezené na pozemek osoby zúčastněné na řízení při realizaci jejího projektového ateliéru se však napadené rozhodnutí vskutku nijak nevyjadřuje. Napadené rozhodnutí tedy tuto námitku ponechává bez odezvy. Nedostatek takového odůvodnění však nemůže znamenat jeho nezákonnost, neboť tato argumentace má charakter pouhé připomínky. Otázka, zda zeminu určenou k použití v rámci výstavby záměru osoba zúčastněná na řízení skládá na svém pozemku legálně, totiž nemůže jakkoliv zasáhnout do práv žalobců. Jinou argumentaci ohledně „skládky“ žalobci neuplatnili.

- 52 Žalobní bod v odst. XII nesouhlasí se závěrem žalovaného, že umísťovaná stavba je v souladu s územním plánem obce Struhařov, který podle nich není nijak zdůvodněn, a není tak jasné, proč není třeba respektovat to, že územní plán plánuje zajištění dopravní obslužnosti za využití jiných pozemků a že v dané lokalitě požaduje centrální ČOV. Soud ověřil, že i tyto argumenty včas zazněly již v průběhu územního řízení a byly následně i předmětem odvolací argumentace pod body 6 a 18, a má za to, že v otázce napojení nově umísťované komunikace se jedná o námitku ve smyslu stavebního zákona. V případě argumentace prosazující nemožnost vydání územního rozhodnutí dříve, než bude umístěna centrální ČOV a

zajištěno napojení na ni, soud neshledává, že by z argumentace žalobců za současného stavu bylo možno dovodit, jak se jich tato otázka může dotknout, a proto má vznesená argumentace povahu „pouhých“ připomínek. K jinému komunikačnímu napojení prosazovanému žalobci napadené rozhodnutí na str. 28 uvádí, že součástí územního plánu obce je i řešení dopravní infrastruktury pro nové rozvojové lokality a tyto stavby komunikací jsou zahrnuty do veřejně prospěšných staveb, přičemž návrh nové komunikace je plně v souladu s tímto územním plánem. Dále je v napadeném rozhodnutí odkaz na stanoviska silničních správních orgánů a dopravního inspektorátu Policie ČR, z nichž žalovaný ve svých úvahách vycházel, tato stanoviska přitom vyslovují souhlas se žádostí o územní rozhodnutí, byť výslovně nereagují na konkrétní námitku žalobců. Na str. 31 je navíc sděleno, že správní orgán posuzuje konkrétní návrh a nemá pravomoc vyžadovat variantní řešení. Pokud se žalobci dožadují jiného dopravního řešení lokality, měli tak činit již při projednávání územně plánovací dokumentace (aktuálně ve znění změny č. 4). Žalovaný tak jasně poukázal na to, že územní plán s nově umisťovanou komunikací počítá a že žalobci nejsou oprávněni vymezovat trasu umisťované komunikace jinak. K tomu soud dodává, že z veřejně dostupného (<http://chopos.cz/s-obecni-urad/s-uzemni-plan-y.html>) územního plánu obce Struhařov ve znění změny č. 4, která nabyla účinnosti dne 8. 5. 2011, jednoznačně plyne, že s jiným dopravním napojením lokality, v níž je umisťována stavba, se nepočítá. Pokud pak snad žalobci ze škrťů v místě komunikace umisťované napadeným rozhodnutím na výkresu 03/a Technická infrastruktura - místní část M. a B., vyrozuměli, že by snad komunikace územnímu plánu odporovala, je třeba je upozornit na připojenou legendu k výkresu, z níž vyplývá, že škrty se vztahují pouze ke zde dříve plánovanému umístění splaškové kanalizace. I soud má tedy za to, že umístění komunikace v daných místech s územním plánem v rozporu není, naopak žalobci navrhované dopravní napojení této lokality jinou trasou platnému územnímu plánu odporuje, neboť změna č. 4 na str. 7 pod bodem 25 ve čtvrté odrážce požaduje, aby nově navrhované komunikace uvnitř lokality navazovaly na místní dopravní infrastrukturu.

- 53 Posledním žalobním bodem žalobci namítají chybějící vyhodnocení odvolacích námitek č. 7 (elektroměrný pilíř), 11 (vjezd na pozemek žalobců), 12 (propustek) a 16 (pohoda bydlení). I tyto argumenty vznesli žalobci včas již v územním řízení. K elektroměrnému pilíři žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že v projektové dokumentaci je třeba řešit nově budované stavby a zakreslení stávajících sítí je pouze informativní. K jejich umístění se vyjadřovali správci sítí, jejichž vyjádření včetně zakreslu sítí je v části D projektové dokumentace, navíc předchozí vytyčení stávajících sítí odborně způsobilou osobou přímo v terénu je jednou z podmínek stanovených tímto územním rozhodnutím. Z jiných řízení je žalovanému také známo, že žalobcům bylo pravomocně uloženo tento pilíř do dne 14. 1. 2013 odstranit, proto není stavba s pilířem v kolizi. Oproti tomu žalobci v odvolání argumentovali tím, že pilíř je ve vlastnictví společnosti ČEZ, stále stojí na místě a projektová dokumentace musí podávat přesný obraz, což vyžaduje zachycení trasy k pilíři vedoucího kabelu. Jakkoliv žalovaný neargumentuje zcela přílehlavě k uplatněné odvolací argumentaci, soud v tomto případě má odůvodnění za dostatečné, byť je jen převzetím argumentace stavebního úřadu. Soud souhlasí

s tím, že zachycení stávajících sítí, které nejsou v kolizi s navrhovanou stavbou, není nezbytnou náležitostí projektové dokumentace a má pouze informativní povahu, ostatně je pravdou, že vyjádření společnosti ČEZ ICT Services zakresluje i podzemní vedení přes pozemek osoby zúčastněné na řízení, na němž se elektroměrný pilíř žalobců, určený k odstranění, nachází. Byť žalovaný nijak nereagoval na námitku, že žalobci pilíř nevlastní, zde soud musí podotknout, že je mu z úřední činnosti známo, že tento argument žalobců byl usnesením Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 22 Cdo 1170/2014, odmítnut s odkazem na přesvědčivé vysvětlení Okresního soudu v Benešově, proč jsou vlastníkem pilíře žalobci.

- 54 K vjezdu na pozemek žalobců žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že námitka se vztahuje k předchozí verzi projektové dokumentace, která jej naznačovala v místech, kde měl být vjezd umístěn podle stavební dokumentace na rodinný dům žalobců, nyní je vjezd mimo řešenou oblast. Nový vjezd na pozemek žalobců není žadateli navrhován, a proto není graficky ani v dokumentaci uveden. Je přitom patrné, že není navrhováno zrušení vjezdu, a proto ani nevzniká povinnost řešit nový (náhradní) vjezd. Z vyježděných kolejí zachycených na ortofotomapě z katastrální evidence a na letecké mapě z roku 2011 je přitom patrné, že žalobci užívali k vjezdu na svůj pozemek pozemek osoby zúčastněné na řízení. V bodě 11 podaného odvolání přitom žalobci nesouhlasili s tím, jak je uveden vjezd na jejich pozemek, neboť i přes pravomocné rozhodnutí soudu stále považují za svou část pozemku osoby zúčastněné na řízení. I zde musí soud konstatovat, že odůvodnění převzaté žalovaným z textu územního rozhodnutí není zcela přiléhavé k uplatněné odvolací námitce, opět však musí odkázat na skutečnost, že je mu známo, že usnesením Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 22 Cdo 1170/2014, byla argumentace žalobců o údajném vlastnictví části parcely č. 711 odmítnuta, proto lze na tento závěr odkázat, aniž by v tomto případě, kdy již otázka byla konečným způsobem vyřešena soudy v mezích jejich pravomoci v občanském soudním řízení, bylo nutné čekat na přednesení této argumentace žalovaným.
- 55 Otázkou umístění propustku pod stávající komunikací se již soud zabýval výše (odst. 40) a konstatuje, že vypořádání námítky žalovaným na str. 30 formou opisu odůvodnění v územním rozhodnutí bylo dostatečné a nebránilo žalobcům v části III žaloby k věci argumentovat. Pokud jde o otázku pohody bydlení, zde žalovaný taktéž doslovně vzal za svou argumentaci stavebního úřadu a na str. 30 a 31 přednesl podrobnou argumentaci. Namítali-li žalobci v odvolací námitce č. 16, že podle citované judikatury nelze při hodnocení zásahu do pohody bydlení abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob a že navýšení průjezdu automobilů v počtu odlišném od tvrzení žadatelů a zcela nový průjezd zemědělské techniky naruší pohodu bydlení starousedlíků nad míru přiměřenou venkovským poměrům, napadené rozhodnutí v této souvislosti uvádí, že namítané imise nepřekračují stanovené limity ani míru přiměřenou poměrům, což dokládá i kladné stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje. Navržené ani výhledové počty rodinných domů nepředstavují dopravní zátěž nad míru obvyklou ve srovnání s jinými obytnými lokalitami. Obslužná komunikace není tranzitní, tudíž nehrozí průjezd jiných než rezidentních vozidel. Průjezd zemědělské techniky

je pak spekulací žalobců a navíc s ohledem na agronomické zvyklosti by se jednalo jen o průjezdy občasné, nemající podstatný vliv na dopravní a hlukovou zátěž v místě. Navíc samotná forma zvoleného komunikačního řešení s výhybnami a s omezujícím dopravním značením je zárukou nízké pojezdové rychlosti, a tedy i nízké hluchosti. K tomu soud uvádí, že byť se jedná o argumentaci původně zpracovanou již stavebním úřadem, tato argumentace poskytuje dostatečné odpovědi i na otázky nadnesené odvoláním, a tudíž v této souvislosti není namístě učinit závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, byť cílená reakce žalovaného na vznesené námitky by jinak měla být pravidlem, a nikoliv výjimkou, jako tomu je v případě odůvodnění napadeného rozhodnutí. Důvodnost této argumentace žalobci nenapadají. Poslední žalobní bod tedy není ve všech svých částech důvodný.

- 56 Soud tudíž shrnuje, že napadené rozhodnutí jako celek obstálo, byť vesměs pouze díky poměrně precizní argumentaci v odůvodnění územního rozhodnutí, kterou žalovaný do odůvodnění napadeného rozhodnutí převzal. Na vznesené odvolací námitky totiž lze v převzatých pasážích odůvodnění napadeného rozhodnutí nalézt odpověď. V části odvolací argumentace pak žalovanému prospělo, že soudu je z úřední činnosti známo, že k identickým námitkám se již závazně vyjádřily soudy v občanském soudním řízení a jejich argumentaci tak lze bez zásahu do pravomoci veřejné správy převzít. Protože se tedy žalobní body ukázaly být nedůvodnými, soud žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
- 57 Žalovanému však soud považuje za potřebné připomenout, že je zbytečné, aby v rozhodnutí byly dlouze citovány jeho podklady bez vztahu k uplatněné argumentaci, neboť je tím jen ztěžována přehlednost odůvodnění. Postačí, pokud jsou shrnuty klíčové (proti)argumenty a v dalším je na detailní odůvodnění v jiném dokumentu odkázáno např. označením strany či odstavce, který se k věci blíže vyjadřuje. Podle povahy upravené argumentace v odvolacím řízení přitom může v řadě případů k jejímu vypořádání postačit i jen několik k podstatě věci směřujících vět. Vypořádání odvolací argumentace citací prvostupňového rozhodnutí může totiž být riskantním krokem, neboť mnohdy v ní nebude možné najít přesnou odpověď na později uplatněné námitky.
- 58 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci v řízení úspěšní nebyli, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl v řízení úspěšný, žádné náklady přesahující rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší.
- 59 Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Jelikož soud osobě zúčastněné na řízení žádnou takovou povinnost neuložil, bylo posledním výrokem rozhodnuto tak, že ani ona nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. října 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
B. K.